

ת"פ 31263/08/14 - מדינת ישראל נגד יעקב טאקטוק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31263-08-14 מדינת ישראל נ'
טאקטוק(אחר/נוסף)

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב טאקטוק (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

רקע:

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 152 לחוק האמור. 274(1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, והתפרעות, לפי סעיף 152 לחוק האמור.

כעולה מהכרעת הדין, ביום 19/8/2014, בסמוך לשעה 22:00, התפרעו מפגינים חרדים ברחוב משה זקס בירושלים. המפגינים הבעירו פחי אשפה, חסמו את הכביש וידו אבנים לעבר כוחות הביטחון שפעלו במקום. במהלך ההתפרעות עמד הנאשם במרפסת, במרחק של כ-3 מ' מכיכר זקס, וידה לעבר שוטרים שעמדו בכיכר אבן, שפגעה בעץ.

ראיות לעונש:

המאשימה לא הציגה ראיות לעונש.

מטעם ההגנה העידו אמו של הנאשם והרב שמעון שישא. על פי עדויותיהם, הנאשם הינו אדם נורמטיבי השואף לחיים תורניים, שאין להם ולא כלום עם מעשים דוגמת אלה בהם הורשע. בתקופה בה התנהל המשפט עברו הנאשם ומשפחתו סבל רב. בניגוד למרבית חבריו לישיבה שהתחתנו והקימו משפחות, שידוכיו של הנאשם התעכבו בשל ההליך המשפטי, והתווית העבריינית הכרוכה בו. כתוצאה מכך מתעכבים גם נישואיה של אחותו הצעירה של הנאשם.

טיעונים לעונש:

עמוד 1

המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 11 חודשים, קנס משמעותי ומאסר על תנאי. לטענתה, מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל, והעונש המתאים לנאשם מצוי באמצע המתחם הנ"ל.

בטיעוניה התייחסה המאשימה לתופעה של ידיו אבנים ממניעים אידיאולוגיים לעבר כוחות הביטחון בירושלים, לפגיעה הנגרמת כתוצאה מכך בשלטון החוק, בשוטרים כבני אדם, בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון. לטענתה, מדובר בהתנהלות בריונית בגינה על בית המשפט לנקוט יד קשה.

ההגנה מבקשת שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר כלל, בין בפועל ממש ובין בדרך של עבודות שירות.

לטענת ההגנה, בכתב האישום לא נטען כי ההפגנה התקיימה ממניעים אידיאולוגיים. מכל מקום, האירוע התרחש במקום שקט באופן יחסי, שנמצא מרחק רב מהאזור העיקרי של ההפגנה, כאשר במרפסת ממנה ידה הנאשם את האבן היה אדם נוסף אחד בלבד, שלא עשה דבר.

ההגנה טענה כי במועד האירוע היה הנאשם בגיל 18.5 בלבד, וביקשה לתת משקל נכבד להיותו בגיר צעיר. עוד התייחס הסנגור בטיעונו לעברו הפלילי הנקי של הנאשם, נסיבותיו האישיות, הנזקים שנגרמו לו ולמשפחתו כתוצאה מההלך הפלילי המתנהל נגדו, הנזקים שייגרמו להם אם יוטל עליו מאסר בפועל, ימי מעצרו של הנאשם ופרק הזמן הממושך בו שהה בתנאים מגבילים.

הנאשם בטיעונו ציין את הקשיים שחווה מאז מעצרו, וטען כי למד לקח שלא להתקרב למהומות.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן פירט בתסקירו כי הנאשם צעיר כבן 20 הלומד בישיבה השייכת לחסידות סאטמר, שלישי מבין 14 אחים, המנהלים כולם אורח חיים חרדי. הנאשם שוחרר מהצבא על רקע אי התאמה, לא התנסה בסמים ונעדר עבר פלילי. מעשיו של הנאשם פוגעים בשידוכיו ובשמה הטוב של המשפחה בקהילה, ואביו מביע צער ואכזבה ממעשים אלה.

הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, טוען כי עלה למרפסת מתוך סקרנות בלבד, על מנת לצפות בהפגנה, וכי לא ידה אבן לעבר שוטר. עם זאת, הוא הביע חרטה ובושה נוכח מעורבותו בפלילים והגעתו למקום ההתפרעות.

להערכת שירות המבחן, הנאשם הינו צעיר אשר טרם השלים את תהליך גיבוש זהותו כבוגר וכעצמאי. גדילתו בחברה סגורה העצימה את הקושי שלו לתת אמון בגורמי הטיפול ואכיפת החוק. הנאשם, אשר ביצע עבירה בעלת רכיב אלים, אינו מחזיק בתעודת בגרות או מקצוע, מתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלונן ושולל צורך או מוטיבציה להתערבות טיפולית. להערכת שירות המבחן, כל אלו משמשים גורמי סיכון להישנות עבירה בעתיד.

לצד זאת, הנאשם הינו צעיר נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים תקין, מגלה מוטיבציה להמשך התנהלות תקינה ושומרת חוק, בעל מערכת ערכים תקינה בבסיסה, מבטא חרטה ובושה נוכח מעורבותו בפלילים, עומד לרוב בנורמות ובכללים המקובלים, מגלה יציבות בלימודיו ונעדר התמכרות לחומרים משני תודעה. להערכת שירות המבחן, הגורמים האמורים הינם גורמי סיכוי למניעת הישנות התנהגות עבריינית בעתיד.

לנוכח כל האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה חינוכית, מוחשית ומציבת גבולות של צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

דין והכרעה:

העילה להפגנה שהתקיימה במועד האירוע התבררה בשלב הראיות, במהלך עדותו של פקד אמיר בן קיקי. לדבריו, מדובר היה בהפגנה נגד גיוס החרדים לצה"ל.^[1] גרסה זו לא נסתרה, ולא הוגשה ראיה שיש בה להעמיד אותה בספק. צודקת אפוא המאשימה בטענתה כי ההתפרעות התקיימה ממניע אידאולוגי - התנגדות המפגינים לגיוס חרדים לשירות ביטחון.

התפרעות פוגעת בסדר הציבורי ומצרה את רגליו של הציבור מלעשות שימוש בשטח הציבורי בו היא מתרחשת. ההתפרעות החלה אמנם באזור אחר, אך היא גלשה גם למקום האירוע והתקיימה גם בו.^[2] העובדה שבמועד בו יידה הנאשם את האבן לעבר השוטרים שהו במרפסת רק הנאשם ואדם אחד נוסף, אינה מחלישה מעוצמת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הנ"ל. הנאשם יידה אבן לעבר שוטרים בזמן שנכח במקום ההתפרעות, ובכך תרם את תרומתו לפגיעה בערכים האמורים.

תקיפתו של שוטר הממלא את תפקידו פוגעת לא רק בשלומו, בבריאותו ובזכויותיו של השוטר ככל אדם הזכאי לשמירה על זכויות אלה, אלא פוגעת גם בשלטון החוק וביכולתו של השוטר למלא את תפקידו ולהילחם בפשיעה.

במעשה של יידוי אבנים גלומה סכנה ממשית לגוף ולרכוש. מדובר בתופעה נרחבת, המסכנת את הסדר הציבורי ואת שלום הציבור והכוללת היבטים של מרי. משכך, לפחות בעת הזו, יש להרתיע מפניה את היחיד ואת הרבים (השוו: עפ"ג (י-ם) 21668-07-14, כפי שצוטט בסעיף 7 לפסה"ד בעפ"ג (י-ם) 31477-08-14 **מדינת ישראל נ' עבאסי** (28/12/2014).

הנאשם, אשר השתתף בהתפרעות רבת משתתפים, ויידה אבן לעבר שוטרים שנכחו במקום, פגע פגיעה שאינה מבוטלת בערכים המוגנים הנ"ל.

עם זאת אין להתעלם מכך שהנאשם יידה אבן אחת בלבד, בהתפרעות לא השתתפו רעולי פנים, לא יודו במהלכה בקבוקי תבערה, היא לא התקיימה בעיתוי בעל משמעות מיוחדת, לא במקום רגיש או יוצא דופן באופן העלול להבעיר

את הזירה עצמה או מקומות אחרים, איש מהשוטרים לא נפגע, והנאשם הורשע בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר ולא בעבירה מושלמת (השוו: עפ"ג (י-ם) 48515-02-14 **קאווס נ' מדינת ישראל** 22/6/2014 בפסקה 61 לפסק הדין, עפ"ג (י-ם) 3148-02-16 **מדינת ישראל נ' רמזי געבה** 24/2/2016, ע"פ (י-ם) 46457-01-16 **מדינת ישראל נ' אבו חדיר** 18/2/2016).

הראיות שנשמעו אינן מלמדות כי הנאשם פעל לאחר תכנון מראש.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה פורט לעיל. הנזק שנגרם בפועל כתוצאה ממעשיו של הנאשם דומה לנזק שהיה צפוי להיגרם, למעט פגיעה בגופם של השוטרים או ברכוש, שכן האבן לא פגעה אלא בעץ.

על פי מדיניות הענישה הנוהגת, מוטלים בגין מעשים דומים עונשי מאסר לריצוי בפועל ממש, למעט בהתקיימותן של נסיבות חריגות המצדיקות מאסר בדרך של עבודות שירות (ראו: ע"פ 7/10 **דהאמשה נ' מדינת ישראל** 4/5/2010, רע"פ 5370/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** 9/6/2015, עפ"ג (י-ם) 45440-10-13 **מדינת ישראל נ' אבו מאדי** 18/11/2013, עפ"ג (י-ם) 31477-08-14 הנ"ל, ת.פ. (שלום י-ם) 11068-11-11 **מדינת ישראל נ' דנה** 28/12/2014).

לאור כל האמור נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ממש לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שנגרמה ושתגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, במיוחד על רקע המסגרת החברתית אליה הוא משתייך וגילו הצעיר. לעניין זה יש להתחשב בכך שבמועד ביצוע העבירה היה כבן 18 ו-9 חודשים. עם זאת, כפי שנפסק:

"... בבואו של בית המשפט לקבוע את עונשו של נאשם שהוא בגיר צעיר, עליו לבחון האם ובאיזו מידה מתקיימים בו אותם מאפיינים של קבוצת הבגירים הצעירים ... בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש ... דהיינו, הקלה בעונשו של בגיר צעיר לא תיעשה, אלא אם בית המשפט השתכנע על יסוד החומר המונח בפניו, כי מתקיימות בבגיר הצעיר אותן נסיבות מיוחדות העשויות להצדיק מתן הקלה מסוימת בעונשו - וזאת, במסגרת הכללים הקבועים בדין. ויודגש, "בגיר צעיר" אינו מעין "מונח קסם", המצדיק כשלעצמו הקלה בעונשו של נאשם המשתייך לקבוצת הגילאים המסוימת - אלא מדובר בקבוצת משתנים, אשר יש לבחון את המידה שבה הם מתקיימים בכל נאשם בגיר צעיר לגופו"

(עפ 2420/15 **אברהם נ' מדינת ישראל** 29/11/2015).

התסקיר שנערך בעניינו של הנאשם אינו מלמד כי עונש מאסר עלול להשפיע על שיקומו, מצבו הנפשי או בגרותו של הנאשם. משכך, לגילו הצעיר של הנאשם משקל מוגבל בלבד לצורך קביעת העונש המתאים לו.

עוד עומדים לזכותו של הנאשם החרטה והבושה אותם הביע נוכח מעורבותו בפלילים, עברו הפלילי הנקי ופרק הזמן הממושך בו שהה בתנאים מגבילים.

לחובתו של הנאשם עומדים הימנעתו מליטול אחריות על מעשיו, לגלות אמפתיה למתלונן ולהירתם להליך טיפולי העשוי לסייע להפחית את גורמי הסיכון שלו ולהחזירו למוטב. להסרת ספק מובהר כי כפירתו של הנאשם באשמה ובחירתו לנהל משפט לא יזקפו לחובתו.

לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים ביום 6/11/2016 עד לשעה 9:00.

2. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

3. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של התפרעות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ז, 10 אוקטובר 2016.

[1] עמ' 10 לפרו' ש' 20.

[2] ראו לעניין זה סעיף 7(א) להחלטה מיום 28/3/2016